

Акафіст
іконі Пресвятої Богородиці

"ЗНАМЕНСЬКА"

З благословення
Блаженнішого Онуфрія,
Митрополита Київського
і всієї України

Акафіст
іконі Пресвятої Богородиці
"ЗІМНЕНСЬКА"

Видає: Благодійна організація
«Центр православної культури «Лествиця»

Святогорський Успенський Зимненський
ставропігійний жіночий монастир

м. Дніпро, 2025

*Чудотворний образ Пресвятої Богородиці
«Зимненська»*

Кондак 1

Взбранной Воеводе, Владычице нашей Богородице, тёплой Заступнице земли Волынского, благодарственное пение восписуем пред Пречистым Твоим образом. Ты же Царице неба и земли, приими моления наша, да зовём Ти:

Радуйся, Мати Божия, Зимненския обители и всём православным Отрадо и Утешение.

Икос 1

Ангельския чины боголепно славословят Тя Богородице, яко Ты еси обрела благодать у Бога, и родила нам Божественное Слово и не оставила еси нас и во Успении Своём, Пресвятая Дево. Приими и наша недостойныя моления на горе сей, да смиренно вопиём Ти сие:

Радуйся, Отця Безначального Благоволеніе;
Радуйся, Божественного Слова Вместилище;
Радуйся, Духа Святаго Осенение;
Радуйся, истинное православия Украшение;
Радуйся, Реко́ из ка́мени теку́щая;
Радуйся, благода́тию Своёю, Зи́мно
преобразившая;
Радуйся, драга́я Диаді́мо во́лынская;
Радуйся, Ве́нче благода́ти преді́вный;
Радуйся, Заре́ Божественного Со́лнца;
Радуйся, Руно́ милосердія росо́ю нас напои́вшая;
Радуйся, Исто́чнице пусты́ню оплодотвори́вший;
Радуйся, Ковче́же благода́ти Бо́жия;
Радуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненскія оби́тели и всём
правосла́вным Отра́до и Утешéние.

Кондак 2

Речистый образ Твой равноапостольный князь
Владимир дарова́ оби́тели сей и умоли́ Тя благо-
словіти го́ру святу́ю сию́, себе́ же устрои́ те́рем,
во е́же пѣти зде непреста́нно: Аллилу́йя.

Икос 2

Разум подаждь нам, Богородице, познати Твоё пребывание на святёй горё сей, како чудеса и по-
мощь Твоёю иконою являёши, услыши и наша
молёния, яко ты́сящу лет правосла́внии воспева́ют
зде сицевая:

Ра́дуйся, Со́лнце язы́чество попали́вшее;
Ра́дуйся, Се́не незы́блемая правосла́вныя земли́;
Ра́дуйся, Ни́во спасе́ние нам растя́щая
Ра́дуйся, Зи́мненской оби́тели Покрови́тельнице;
Ра́дуйся, гнев Бо́жий пра́ведный умягча́ющая;
Ра́дуйся, моли́твою печа́ли на́ша утoля́ющая;
Ра́дуйся, ходатаи́це на́ша пред Бо́гом;
Ра́дуйся, вражды́ челове́ческаго разруша́ющая;
Ра́дуйся, в беда́х и ну́ждах нам помога́ющая;
Ра́дуйся, де́вственныя чистоты́ украше́ние;
Ра́дуйся, от напа́стей ско́рое избавле́ние;
Ра́дуйся, Ле́ствице возводя́щая к небеси́;
Ра́дуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненския оби́тели и всём
правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

Кондак 3

Сілу благодатную узрѣв патриарх Царьградский в иконѣ Твоѣй, Богородице, егда на брак благослові Ею царевну Анну со славнейшим князем Владѣимиром. Ты же в ней благодать явила еси волинским людем, дабы пѣли Богу: Аллилуйя.

Икос 3

Имѣя Твою дивную икону, яко благословѣние семейного таинства, и житія своего, равноапостольный князь Владѣимир, благодать на обитель и свой терем совводит в Зѣмно, добронравнии же людіе взывають Богородице сѣце:

Рáдуйся, патриáршее предвѣденое Благословѣние;

Рáдуйся, царѣвны Áнны на Русь
Путеводѣтельнице;

Рáдуйся, великокня́жеского супру́жества
Благословѣние;

Рáдуйся, дѣбри язы́чества в сады́ Христовы
превратѣвшая;

Рáдуйся, страны́ нашея Хранѣтельнице;

Рáдуйся, семе́йных уз крѣпкая Поручѣтельнице;

Рáдуйся, дóбрая Воспитáтельнице ю́ношества;

Рáдуйся, тѣплая Отра́до й́ночества;

Рáдуйся, мýдрость просящим подава́ющая;

Рáдуйся, чѣстных и непорóчных в ра́йския обѣтели
приводя́щая;

Рáдуйся, многоце́нный Ка́мень ве́ры;

Рáдуйся, обѣтели дрѣвния утвержде́ние:

Рáдуйся, Ма́ти Бóжия, Зѣмненскія обѣтели и
всѣм правосла́вным Отра́до и Утешѣние.

Кондак 4

Бурею зол мно́гих ко́лѣблеми, святі́тели Во́лынь-
стии Стефа́н и Амфило́хий прибега́ли к чудо-
тво́рней ико́не Тво́ей; преподо́бнии Анто́ний
и Варлаа́м Кі́ево-Пече́рские, преподо́бный Мои-
се́й Угрин и Зи́мненский игу́мен Ни́фонт, сла́вный
архиепи́скоп Новгоро́дский, хвалу́ подоба́ющую
вознося́ще, под Ея́ благода́тным покрóвом пребы-
ва́ли, непреста́нно воспева́я Бо́гу: Аллилу́я.

Икос 4

Блы́шавше чудеса́ Твоя́, Богоро́дице, и узрэвше
храм Твой, я́ко ковче́г Но́ев, и ико́ну, я́ко зарю́
многосве́тлую, сию́ святу́ю го́ру просвети́в-
шую, пока́яние прино́сим Сы́ну Твоему́ и Бо́гу на-
шему, слéзы уми́лення излива́юще пред пречи́стым
Твои́м о́бразом, вопию́ще Ти такова́я:

Радуйся, Надéждо ненадéжных;
Радуйся, тысячелéтний Стóлпе непоколеб́имый;
Радуйся, Волы́нская Купи́но неопали́мая;
Радуйся, Ладьé Христо́ва непотопля́емая;
Радуйся, тёплая Лампа́до ве́рных;
Радуйся, Сéмени цвёта на́шей ве́ры;
Радуйся, Свёта на́шего Ма́ти;
Радуйся, огонь Божéственный неопáльно держа́щая;
Радуйся, печа́ли на́ша утоля́ющая;
Радуйся, дара́ми Свята́го Ду́ха нас обогаща́ющая;
Радуйся, в час сме́ртный на́ше упова́ние;
Радуйся, праотцев на́ших Похвало́;
Радуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненския оби́тели и всём
правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

Кондак 5

Богом да́нную звезду́ Волы́нскому кра́ю узрéша
Твою́ ико́ну, Богоро́дице, ино́цы дрéвния оби́-
тели, наипáче блаже́нные Иоаса́ф и Васи́лий,
еписко́пы Влади́мирские, спаси́тельную ве́ру про-
пове́даша, пою́ще Бо́гу: Аллилу́йя.

Икос 5

Підевши людіе Пречістую ікону Твою, яко ста́мну ма́нны небесныя, Богородице, прибега́я к Тебе́ и получи́в проси́мое, украша́ли Твой лик досто́йными дара́ми, я́же безгла́сно пропове́дающе чудеса́ Твоя́, Ма́ти Бо́жия, и навча́юще нас пе́ти сицева́я:

Ра́дуйся, су́губую благода́ть нам zde явля́ющая;

Ра́дуйся, па́че со́лнца нас согрева́ющая;

Ра́дуйся, грехи́ и я́звы врачу́ющая;

Ра́дуйся, в беда́х су́щих прикоснове́нием исцеля́ющая;

Ра́дуйся, ча́ющих Твоея́ ми́лости улажда́ющая;

Ра́дуйся, благая́ на́ша наме́рения исполня́ющая;

Ра́дуйся, окамене́ние серде́чное оживля́ющая;

Ра́дуйся, пусты́ню неве́рия оплодотвори́вшая;

Ра́дуйся, ра́йския черто́ги указу́ющая;

Ра́дуйся, Еде́мскую красоту́ открыва́ющая;

Ра́дуйся, ру́ку по́моци незри́мо подава́ющая;

Ра́дуйся, ікону Свою́ нам, аки перл, вруча́ющая;

Ра́дуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненския оби́тели и все́м правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

*Святогорський Успенський Зимненський
ставропігійний монастир*

Кондак 6

Проповѣдницею славною благодати Божия явилася еси Богородице, егда в годину латинских пленений чрез икону Свою чудотворную нечестивого святотатника слепотою наказала еси, не ведущего пѣти Богу: Аллилуйя.

Икос 6

Посияла еси чудом, Пречистая Дѣво, услышав чад Своих верных стенание, егда главы с храма снимали латинствующие, а Твой пречистый образ унижали, начальствующих и потомство их лишила зрѣния дабы в смирении пѣли Тебѣ сицевая:

Радуйся, Смирение высокое;

Радуйся, Сило молниеносная;

Радуйся, верных от скорбей избавляющая;

Радуйся, злохуления нечестивцев посрамляющая;

Радуйся, супостаты скоро прогоняющая;

Радуйся, долготерпению нас научающая;

Радуйся, в бедах и печалех радость посылающая;

Радуйся, руку помощи верным подающая;

Радуйся, Скіптре Божія указанія;
Радуйся, вѣрных скорое Услышание;
Радуйся, православных Стенó нерушима;
Радуйся, смиренных востание и гордым
посрамление;
Радуйся, Мати Божия, Зимненския обители и всем
православным Отрадо и Утешение.

Кондак 7

Хотяще страну нашу Волынскую в правове-
рѣнии утвердѣти, явила еси благодать Свою,
о, Богомати, в чудотворных иконах Твоих, и
в Зимненской сугубую, яко старейшей, крещенія
равноапостольного Владимира свидѣтельнице, да
с молитвой лобызающе ю, принимаем токи благо-
датных исцелений, поя Богу: Аллилуйя.

И́кос 7

Нові́е бе́ды и испыта́ния претерпе́ла еси оби́тель
Зі́мненская, егда́ е́ресью ла́тінскою бра́тия,
я́ко кла́си исто́ргнути бы́ша, о́баче, проше́д-
шим ста и трина́дештем ле́том правосла́вным воз-
врати́лася, дабы́ досто́йно пе́ли Ти такова́я:

Ра́дуйся, правосла́вия Се́не непоколеби́мая;

Ра́дуйся, благ у Тебе́ просящих Подáтельница;

Ра́дуйся, добрая Пу́теводи́тельница;

Ра́дуйся, го́рьких печа́лей Утоли́тельница;

Ра́дуйся, отступі́вших строга́я Учи́тельница;

Ра́дуйся, скорбя́щих Уте́шительница;

Ра́дуйся, чадолю́бная Нача́вница;

Ра́дуйся, па́дших Наде́ждо и Исправле́ние;

Ра́дуйся, ко́снаго ерети́чества Вразумле́ние;

Ра́дуйся, ве́рным те́плое Заступле́ние;

Ра́дуйся, Хода́таице блаже́ннаго упоко́ения;

Ра́дуйся, Ски́ние Ду́ха Свята́го;

Ра́дуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненския оби́тели и все́м
правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

Кондак 8

Стράнники и пришельцы есмѣ на землѣ, Пресвятая Владычице, и, не имѹще где главѹ приклонѣти, прибегаем к Тебѣ, Скоропослѹшнице и Путеводительнице, и Споспѣшнице нашей, и к Твоим иконам припадаем, яко к зеркалам небесным, источникам благодати, и среди них Зимненской Поручительнице, воспевая Богу: Аллилуѣя.

Икос 8

Всѣ упованіе на Тя возлагали, Мати Божія, в часы лихолетий, егда образ сей чудотворный невидимым содела́ла и для верных сохрани́ла еси́, дабы́ непрестанно пѣли Тебѣ сіце:

Радуйся, землі на́шея Забра́ло непобеді́мое;
Радуйся, супоста́том непроходи́мая Врата́;
Радуйся, нечести́вых гони́телей устраша́ющая;
Радуйся, святота́тцев ме́рзких ослепля́ющая;
Радуйся, ве́рных ти́хое Умиле́ние;
Радуйся, ро́ду правосла́вному кре́пкое
Вспоможе́ние;
Радуйся, хотя́щим спаст́ися Наде́ждо неруши́мая;
Радуйся, оби́тели дре́вняя Диаді́мо извѣ́стная;
Радуйся, жестоковы́йность на́шу укроща́ющая;
Радуйся, ко́сность и гугни́вость на́шу разреша́ющая;
Радуйся, Покро́ве мі́ру ши́рший о́блака;
Радуйся, из пе́пла хра́мы и оби́тели воставля́ющая;
Радуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненския оби́тели и все́м
правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

Кондак 9

Всякія сомне́ния и блужда́ния лю́дем пока́яв-
шимся страны во́лыньскія не помяну́ла еси́,
Богоро́дице, ру́ку по́мощи простира́ючи до
ны́не, возведи́ от тли грехо́вныя всех прибега́ющих
к Тебе́, и вопи́ющих непреста́нно Бо́гу: Аллилу́йя.

Икос 9

Питіи многовещанныя недоумѣют по досто́инству воспе́вати Твоя́ благоде́янія, Пресвята́я Де́во, не отступі́ от нас, Влады́чице, избáви от бед, болѣзней и скорбѣ́й, да поѣм Ти сицевáя:

Рáдуйся, ма́терняя нам Попечі́тельница;

Рáдуйся, бла́гая Вдохнові́тельница;

Рáдуйся, в беда́х и болѣзнях Целі́тельница;

Рáдуйся, в напáстех скóрое Услы́шание;

Рáдуйся, больны́х Отра́до и Утешѣ́ние;

Рáдуйся, душ на́ших чудѣ́сное Обновле́ние;

Рáдуйся, от нужд житѣ́йских изыма́ющая;

Рáдуйся, врагі́ правосла́вия побежда́ющая;

Рáдуйся, е́реси, áки пауті́ну растерза́ющая;

Рáдуйся, нас грѣ́шных наставля́ющая;

Рáдуйся, хра́мов на́ших Украше́ние;

Рáдуйся, земли́ Во́лыньскія Преображе́ние;

Рáдуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненскія обі́тели и всѣ́м правосла́вным Отра́до и Утешѣ́ние.

Кондак 10

спасті́ хотя́ всех потопля́емых в мо́ре житейских
страсте́й, чу́дныя ико́ны Своя́ дарова́ла еси́,
Богоро́дице, правосла́вным лю́дем, я́ко свети́ла
небе́сныя, да непреста́нно поём Бо́гу: Аллилу́я.

Икос 10

стена́ необори́мая, исто́чник чуде́с, руно́ оро-
ше́нное – ико́на Твоя́, Богоро́дице, ты́сящу лет,
я́ко лампа́да неугаси́мая, согрева́ет и освеща́ет
страну́ Воли́нскую и вся страны́, гра́ды и ве́си, мы
же восхваля́ем Тя, Пречи́стая:

Ра́дуйся, Свеще́, попла́ющая де́рзость грехо́вную;

Ра́дуйся, Цевни́це разверза́ющая небеса́;

Ра́дуйся, Зерца́ло невече́рного Све́та;

Ра́дуйся, Секи́ро, е́реси посека́ющая;

Ра́дуйся, де́монов де́рзких ско́ро побежда́ющая;

Ра́дуйся, ве́рных Исто́чник неиссяка́емый;

Ра́дуйся, чи́стый Крин неувяда́емый;

Ра́дуйся, в ста́рости благоговейная Отра́до;

Ра́дуйся, дете́й Путево́дительнице;

Радуйся, іноків любвеобільное Умилѣние;
Радуйся, супружеств честныхъ Благословѣние;
Радуйся, Мати Всемѣлостивая;
Радуйся, Мати Божия, Зимненския обители и всемъ
православнымъ Отрадо и Утѣшеніе.

Кондак 11

Пѣніе хвалѣбное возносимъ Ти, Пресвятая Владычице, припадающе къ Твоей чудотворной иконѣ, отгоняющей злыя вѣянія и намерения міра сего, простри намъ руку помощи, покрый святымъ омофоромъ Твоимъ, да радостно воспеваемъ Богу: Аллилуйя.

Икос 11

Светопріємная свеща обителейъ древняя, икона Твоя Богородице, яко зеркало Божіе, яко окно небесное, яко кадило благовонное явилася в земли Волынстей, просвети и наша души светомъ невещественнымъ, Пресвятая Дѣво, да навѣкнемъ пѣти Тебѣ таковая:

Радуйся, Зарé пресвѣтлая путь указу́ющая;
Радуйся, елѣем мѣлости нас помазу́ющая;
Радуйся, Скі́птре и Держáво Царя́ Вѣчнаго;
Радуйся, немудрыя и безпѣчныя вразумля́ющая;
Радуйся, Сио́нская Го́рнице, согрева́ющая мно́зих;
Радуйся, Ча́ше, из неѣ же черплют богáтии
и убóзии;
Радуйся, Исто́чнице неиссяка́емый воды́
живо́тныя;
Радуйся, тѣхий О́блаче, утучня́ющий зѣмлю;
Радуйся, Крѣ́не благоухáнный,
услажда́ющий ду́шу;
Радуйся, Дре́во благосенноли́ственное, ѣмже
покрывáются мно́зи;
Радуйся, плода́ безсмѣртія стяжа́ние;
Радуйся, твѣрдое моля́щим упова́ние;
Радуйся, Ма́ти Бо́жия, Зи́мненскія оби́тели и всѣм
правосла́вным Отра́до и Утешѣ́ние.

*Чудотворна Зимненська ікона
Божої Матері*

Кондак 12

Благодати вместилище неизглаголанное, чудотворныя иконы Твоя, о, Богомати, в лучах их омываются вернии, яко в Силоаме, чающе исцеление и прозрение приимати. Пробуді, Пресвятая, нас от сна греховного, отверзи очи и уста во еже взывати Богу: Аллилуйя.

Икос 12

Поющим чудеса от иконы Твоея, вонми, Скоропослушнице, утоли наша печали, взыщи погибшее овча, буди Спорительницею ко спасению душ наших, явися скорою радостью всех скорбящих, разреши наша узы греховныя, услыши, Пресвятая Дево, наши гласы, поющия таковая:

Радуйся, православныя веры нас научающая;

Радуйся, полки зловѣрія побеждающая;

Радуйся, Лестнице к небесі возводящая;

Радуйся, Радосте наша и Утешение;

Радуйся, инокам Матерь предивная;

Радуйся, молитвам верных внимающая;

Радуйся, земли древняя Просветительнице;

Радуйся, Волынских обителей Благословение;
Радуйся, Ковчезе, от бурь сокрывающий;
Радуйся, иконою Своею нас обогатившая;
Радуйся, веру православную утверждающая;
Радуйся, ко спасению нас призывающая;
Радуйся, Мати Божия, Зимненския обители и всем
православным Отрадо и Утешение.

Кондак 13

 Всепетая Мати, рождающая всех Святых Святейшее Слово, прими сии моления малыя, Тебе приносимыя, не помяни грехов наших, Своими молитвами исполни благая желания наша, и Твою благодать, от иконы истекающую, не отыми от нас, и сподоби непрестанно воспевати Богу: Аллилуйя, Аллилуйя, Аллилуйя.

Сей кондак глаголется трижды.
Таже читается Икос 1: Ангельския чины:
И паки Кондак 1: Вбранной Воеводе:

Икос 1

Ангельския чїны боголѣпно славослѡвѡят Тя Богорѡдице, ꙗко Ты еси обрела́ благодать у Бѡга, и родила́ нам Божѣственное Слово и не оста́вила еси́ нас и во Успѣнии Своѣм, Пресвята́я Дѣво. Приими́ и на́ша недостѡйныя молѣния на горѣ сей, да смире́нно вопиѣм Ти си́це:

Ра́дуйся, Отца́ Безнача́льного Благоволе́ние;

Ра́дуйся, Божѣственного Сло́ва Вмести́лище;

Ра́дуйся, Ду́ха Свята́го Осене́ние;

Ра́дуйся, и́стинное правосла́вия Украше́ние;

Ра́дуйся, Реко́ из ка́мени теку́щая;

Ра́дуйся, благода́тию Своѣю, Зи́мно преобрази́вшая;

Ра́дуйся, драга́я Диади́мо во́лынская;

Ра́дуйся, Ве́нче благода́ти предивный;

Ра́дуйся, Заре́ Божѣственного Со́лнца;

Ра́дуйся, Руно́ милосѣрдия росѡю нас напои́вшая;

Ра́дуйся, Исто́чнице пусты́ню оплодотвори́вший;

Ра́дуйся, Ковче́же благода́ти Бѡжия;

Ра́дуйся, Ма́ти Бѡжия, Зи́мненския оби́тели и всѣм правосла́вным Отра́до и Утеше́ние.

Кондак 1

Взбранной Воеводе, Владычице нашей Богородице, тёплой Заступнице земли Волынского, благодарственное пение воспоем пред Пречистым Твоим образом. Ты же Царице неба и земли, приими моления наша, да зовём Ти:

Радуйся, Мати Божия, Зимненския обители и всем православным Отрадо и Утешение.

Молитва

ко Пресвятой Владычице нашей Богородице
пред чудотворным Ея образом «Зимненская»

Пресвятая Владычице, Богородице, Зимненская Похвало, чудотворною иконою Твоею землю нашу согревающая, бурю неверия укрощающая, от бед избавляющая и к тихой пристани Царствия Божия направляющая. Услыши нас, Пресвятая, любоблагоутробная Мати, помози нам, да исцелятся души и телеса наша от недугов, отягощающих нас, подай руку помощи, да исчезнут лютые скорби, смирение же и терпение да явятся. Малодушныя утеша, немощныя укрепь, умягчи сердца наша, да едиными усты и единым сердцем поём в Троице славимаго Бога Отца и Сына и Святаго Духа во веки веков. Аминь.

Тропарь, гл. 5-й

Радуйся, дрэ́вняя землэ́ Во́лы́нская, веселі́ся
Горо́ Свята́я, яко сия́ет во оби́тели Зи́мненстей
о́браз Пречи́стыя Богома́тере, источа́я чудеса́
дівнии. Ра́дуйтеся, правосла́внии лю́дие, имéюще
такову́ю Засту́пницу непобори́мую: умо́лит бо
Христа́ Бо́га утверди́ти во стране́ на́шей ве́ру и́стин-
ную, и спасти́ ду́ши на́ша.

Кондак, гл. 3-й

Дева́ днесь благода́ть излива́ет чудотво́рною
Свое́ю ико́ною, я́же во оби́тели Зи́мненстей,
о́браз сей преді́вный зря́ще, ве́рнии, со уми-
ле́нием возопи́м: просвети́ нас грéшных сия́нием
Сво́им, Богоро́дице, и моли́ Христа́, Ма́ти Безне-
ве́стная, поми́ловатися душáм на́шим.

ПРО ЗИМНЕНСЬКУ ІКОНУ

Зимненський Святогорський жіночий монастир здавна славився і сьогодні відомий своїми святинями. Найбільшою з них є Зимненський чудотворний образ Божої Матері.

Ікона грецького письма, була перенесена з Константинополя в Київ у 988 році княжною Анною, як благословення Царгородського Патріарха Миколая II Хризоверга на шлюб з Київським Великим князем Володимиром Святославичем.

І вже тоді ікона Матері Божої прославилася чудотворіннями. З літописів відомо, що у 987 році, завоювавши Корсунь, князь Володимир осліп. В цей час він посилав своїх послів у Константинополь до царівни Анни та отримує відповідь, що княжна буде йому за дружину тільки тоді, коли він прийме християнство. В купелі хрещення Володимир Великий побачив сильне і незвичайне сяйво, що відходило від образу Божої Матері, і прозрів, став бачити. Відтоді ікону стали називати чудотворною.

Заснувавши в 1001 році в с. Зимне чоловічий монастир, князь подарував сюди свою сімейну святиню.

Князь Федір Чарторийський, збудувавши в 1495 році на місці дерев'яної церкви князя Володимира Святославовича величний Успенський храм, повертає ікону Божої Матері зі Свято-Троїцької церкви, де вона зберігалася під час перебудови, до

нового храму. Її було встановлено на колоні Успенського собору.

У 1724 році ця древня святиня знову показує свою чудодійну силу, але тепер уже ворогам православної віри. Так, коли монастир було проголошено уніатським, він відійшов у власність Володимирського старости Михайла Чацького. Новий господар звелів знести з Успенської церкви куполи, щоб уподібнити храм костелу. Все майно було пограбовано. Коли Чацький виходив з церкви, то насміхаючись сказав перед іконою: «Що, православна святиня чудотворна, так і не змогла ти врятувати монастир!» Але на тих словах він осліп, а через три роки помер. Відтоді всі його нащадки чоловічого роду за три роки до смерті сліпли.

У зачиненому храмі Зимненська чудотворна ікона була до 1797 року – третього поділу Польщі, після якого монастир знову став православним, щоправда, уже жіночим у 1893 році.

У Першу Світову війну 1914 року Зимненський монастир, який залишився у прикордонній зоні, було ліквідовано. Ігуменя Аріадна з благочинною та келійницею, забравши ікону, виїхали в Житомир, де працювали на заводі до самої пенсії. Коли з трьох насельниць живою залишилась одна, стариця монахиня Іуліанія, то вона в 1966 році попросила настоятельку Корецького жіночого

монастиря взяти Зимненську чудотворну ікону в свій монастир на збереження. З того часу Корецький монастир оберігав тайну Зимненської ікони, адже її шукали, щоб, як найдревнішу, вилучити до музею.

14 травня 1992 року хресним ходом із Почаївської Лаври була перенесена гробниця з часточками святих мощей первомученика архідиякона Стефана та преподобного Арсенія Трудюлюбивого Печерського.

У 1995 році, на честь 500-ліття Успенського собору чудотворний образ урочистим хресним ходом було перенесено із Корецького монастиря в Зимненську обитель, яку було відкрито в 1991 році як жіночий монастир.

Як свідчать очевидці, напередодні перенесення Зимненської ікони, вони побачили вночі над монастирською Свято-Троїцькою церквою

великий вогняний стовп, що тягнувся від церкви до неба.

Також у цей час у самому Троїцькому храмі лунав спів Херувимської пісні. Група паломників, подумавши, проходить Богослужіння, поспішили до церкви, але, підійшовши до церковних дверей, побачили, що ті були закриті.

А ще під час хресного ходу, сліпа жінка, жителька с. Зимне, третій раз ставши під ікону, отримала зцілення і стала зрячою.

Чудотворна ікона і по сьогодні знаходиться на колоні Успенського собору з правої сторони. Насельниці обителі шанобливо прославляють Матір Божу у своїх щоденних молитвах. А народ Божий у посиленних, прохальних та подячних молитвах отримує благодатні зцілення.

ІСТОРІЯ МОНАСТИРЯ

В п'яти кілометрах на південь від міста Володимира-Волинського, Волинської області, на лівому березі річки Луги, розкинулось село Зимне. Серед села на високій горі знаходиться древній пам'ятник архітектури – Святогорський Успенський печерський жіночий монастир.

Стародавні Волинські перекази свідчать, що у 1001 році великий князь Володимир Святославович збудував на високому березі річки Луги два храми – Успенський та Троїцький, і зимовий княжий терем, від якого згодом пішла назва села. В Богородичну церкву князь подарував образ Божої Матері, яким його благословив на шлюб з грецькою царівною Анною Константинопольський патріарх Миколай II ХризOVERг. Ця ікона прославилася чудотворіннями й стала благодатною покровителькою Святої Гори.

В давньоруських історико-літературних пам'ятках перша згадка про Зимненський монастир з'являється наприкінці XI ст. у житії преп. Феодосія Печерського. Преподобний Нестор Літописець розповідає в своєму творі про першого печерського ігумена Варлаама, який двічі побував на Святій горі Волинській, яка розташувалася на розі важливих доріг, що з'єднували Київську Русь з Візантією і європейськими державами. Повертаючись з подорожі у Святий град Єрусалим, преп. Варлаам *«вниде в монастир... иже нарицают его Святая Гора, и ту усне с миром о Господе, житию конец прият»*.

Печерські інокі були продовжувачами чернечого життя на Святій горі, в обителі, заснованій рівноапостольним князем. Про це яскраво свідчать Зимненські печери, що за структурою близькі до печер

Київської Лаври. Храм Святогорського монастиря був освячений, як і у Лаврі, на честь Успіння Пресвятої Богородиці.

Доля зв'язала Святу Гору Зимненську ще з двома Києво-Печерськими подвижниками. Перший – прп. Стефан, у 1090-1094 рр. був Володимир-Волинським єпископом, а резиденція його знаходилась у Святогорському монастирі. Другий – прп. Нифонт, у 1130-х роках був ігуменом Святої гори Зимненської, а потім став єпископом Новгородським.

Після монгольського нашествя місто Володимир і його околиці були знищені вщент. І тільки в 1458 році знов з'являється документальна згадка

про Святогорський монастир. В 1495 році луцький князь Федір Чарторийський на місці дерев'яної церкви збудував величний кам'яний Свято-Успенський храм.

Період з кінця XV і початок XVI ст. став часом розквіту Зимненської обителі. Магнати Чарторийські зробили монастир родовою усипальницею. За їх сприянням при монастирі було відкрито друкарню та школу.

Після смерті Федора Чарторийського з 1547 року для обителі прийшли тяжкі часи. Після введення у 1596 році Брестської унії почалась боротьба монастиря з уніатською агресією. А в 1605 році монастир захопили уніати.

В 1724 році село Зимне придбав волинський староста Михайло Чацький – фанатичний католик. Він переробив храм у костел, зняв куполи, забрав усі церковні багатства, розорив усипальницю, зняв коштовну ризу і прикраси з образу Зимненської Божої Матері. Обитель після такого розгрому піднятися уже не змогла, і в 1790 році була закрита. Через п'ять років відкрилася парафія при Успенській церкві, яка проіснувала до 1893 року.

Відроджується обитель після приєднання Волині до Російської імперії. А у 1857 році на пожертви імператорського двору була частково відремонтована Успенська церква.

В 1892 році на Святій горі Зимненській відродилося чернече життя, а 10 липня 1894 року відбулося освячення Святогорського Успенського Зимненського жіночого монастиря. При обителі була відкрита церковно-приходська школа.

Перша Світова війна завдала чималого лиха монастирю. Через військові дії обитель довелося евакуювати до

Зимненського подвір'я в Житомирі. Все, що сестри не змогли вивезти, було пограбовано і зруйновано.

Лише у 1921 році, коли Волинь відійшла до складу Польщі, відновилося життя в монастирі. Та ненадовго, в 1939 році західноукраїнські землі увійшли до складу СРСР і монастир знову було закрито. Тільки у 1941 році іноксині змогли повернутися у рідну оселю, однак сталінський режим у 1949 році остаточно ліквідував чернече життя на Святій горі.

Через 41 рік, 6 березня 1990 року, єпископом Луцьким і Волинським Варфоломієм, було відправлено молебень на зруйнованому погості, а в червні 1991 року в Зимне прибули з Корецького монастиря дві сестри. Через рік уже налічувалось 15 насельниць.

14 березня 1992 року настоятельку, монахиню Стефану, було возведено в сан ігумені, а 24 вересня 1995 року в обитель повернулася найдорожча святиня – Зимненська ікона Божої Матері.

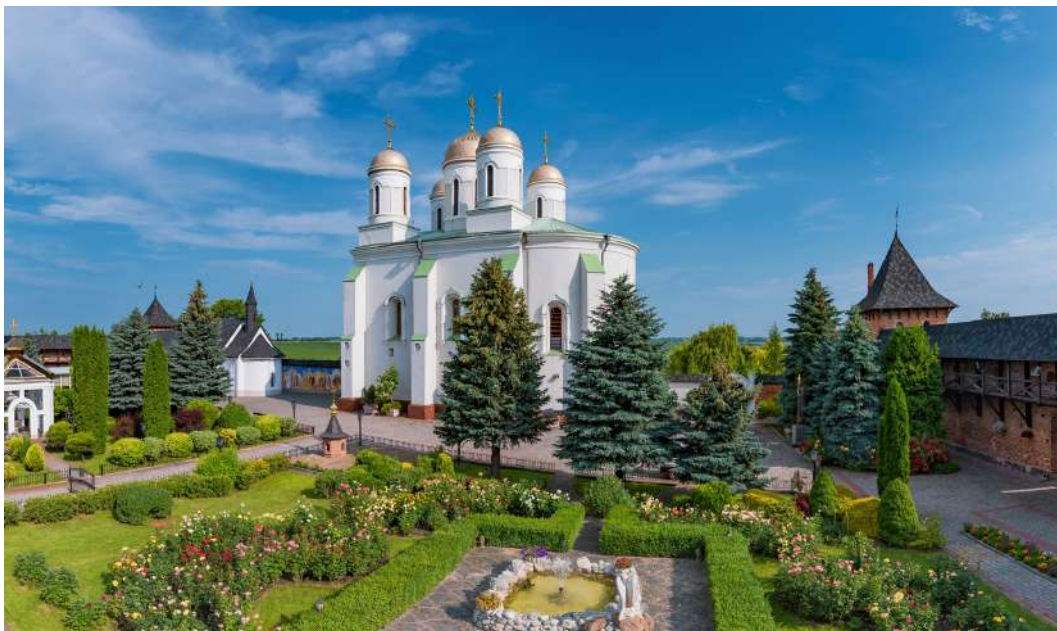
В травні 1996 року Священним Синодом Української Православної Церкви Зимненському Святогорському жіночому монастирю було надано статус ставропігії (безпосереднє підпорядкування Предстоятелю Церкви).

Благословенням Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнішого Митрополита Київського та всієї України Онуфрія влітку 2018 року було реорганізовано Володимир-Волинське регентське духовне училище, у наслідок указом Предстоятеля УПЦ від 7 липня 2018 року при Святогорському Зимненському ставропігійному жіночому монастирі відкрилось регентське відділення.

Указом ректора Духовного училища, проректором регентського відділення було призначено настоятельницю Святогорського Зимнен-

ського ставропігійного жіночого монастиря ігуменю Стефану (Бандуру).

Славна тисячолітня історія Святогорського Свято-Успенського Зимненського ставропігійного монастиря осяяна величними звершеннями та дивними знаменнями милості Божої. Впродовж усього свого благословенного шляху, від князя Володимира та преподобного Варлаама Печерського обитель свято виконує святу місію служіння Церкві Христовій, є могутньою твердинею Православ'я на західних рубежах нашої Вітчизни, взірцем високого подвижницького життя, спасительним дороговказом до Царства Небесного. Разом з славною київською лаврою Свята Гора є новою Гефсиманією нашої землі – благодатним домом Пресвятої Богородиці.

Ігуменія Стефана з сестрами обителі

**Місіонерський та соціальний проєкт
Центру православної культури «Лествиця»**

Видання акафіста присвячено 30-річчю повернення
чудотворної Зимненської ікони Божої Матері з
Корецької Свято-Троїцької обителі до Святогорського
Успенського Зимненського монастиря.

*Висловлюємо щиру подяку меценатам видання
Акафісту та просимо молитв за благодійників:
р.Б. Андрія, Рустика, Ярослави, Андрія.*

© Центр Православної культури
«Лествиця»

© Святогорський Успенський Зимненський
ставропігійний жіночий монастир

zymne.org.ua